



Eva Rodenius väver med snören, plast och bomull och färgar själv sina snören för att få den verkligt fluorescerande tonen. Pigga penséer, eller blad på rad bildar grund för maffiga rosor.

FOTO: ANDERS JOHANSSON

Vävning med datorns hjälp

► KONST

Teatergalleriet, Kalmar: Eva Rodenius, Stockholm. Vävar. Till och med den 5 maj.

Eva Rodenius väver envist vidare. Hon säger det själv. Hon fångades av vävteknikens möjligheter på Konstfack i mitten av 1960-talet. Nu besitter hon 40 år av erfarenhet. Egentligen föddes intresset kanske ännu tidigare. Hos farmor i Dalarna där vävstolens rytmiska dunkande var en del av vardagen.

Erfarenhet betyder också frihet och djärvhet. Visst anas intresset för de klassiska teknikerna i Eva Rodenius vävar som visas på Teatergalleriet i Kalmar men hon parar friskt tradition med datatidens möjlighet till fri och fräck komposition. Det går en liten hickning genom utställningen. Å ena sidan det som känns välbekant, nästan som svensk hemslöjd när den är som bäst, å andra sidan flashiga färger och mycket snören och plastband.

Själv ser hon en ganska klar Slinje från 1960- och 70-talens vävar med inplockade streckgubbar – mamma, pappa, barn, eller man och kvinna – till dagens ros och liljekonvalj. Det föreställande är alltid en del av hennes bildvärld där det figurativa ställs mot vävteknikens mönsterrikedom och mångfald.

I motsats till många andra textila-

re har Eva Rodenius under årens lopp fått många offentliga uppdrag. Hennes mjuka bildvärld och textiliens förmåga att värma hårda miljöer gör listan över offentliga utsmyckningar lång. Hon har bland annat gjort scenridån för Vimmerby folkpark.

Utställningen i Kalmar, blommande av klatschiga rosor, bjuder på både färgrikedom och det stramt svart-vita. För tio år sedan upptäckte Eva Rodenius datateknikens hela bredd. Numera har hon möjlighet att leka med en flödande mönsterrikedom. Tekniken låter henne med endast en trampa göra ett mångfotat jobb. Det innebär inte att det är datorn som gör jobbet men datorn är en medspelare som ger frihet.



Just lekfullhet präglar utställningens många rosenporträtt. Den som betraktar dem noga ser att de skiljer sig åt – men bara en aning. Eva Rodenius väljer mönsterbakgrund, material, färger och hon väljer att göra tilllägg. Det ger samstämmighet men också en mångfasetterad bild av rosen. Gruppen påminner faktiskt en aning om Andy Warhols blommor. Lika men ändå olika.

Bakgrundens mönsterrikedom är kittlande. Teknikerna känns så bekanta men är det inte. Det handlar inte om opphämta, krabbasår eller dukagång utan om

Eva Rodenius egen lek med penna och papper. Hon styr över mönstrens mångfald, datorn stödjer henne.

De små kvadratiska vävarna innehåller en mångfald mönster. Tycks vara syskon, kusiner eller sysslingar till orientaliska mattor, uppsvenska sängomhängen, moriska kakelplattor och afrikanska tyger. Det myllrar och glöder, det är prickigt och randigt och ibland föreställande. Pigga penséer, eller blad på rad bildar grund för maffiga rosor.

För ett par år sedan formgav Eva Rodenius en plastmatta åt ett företag – kanske den första mattan i det som nu blivit en plastmatteflod. Då mötte hon de tunna plastband och plastsnöre som nu ihop med bomullsgarn är hennes material.

Mot det poppiga står en svit svartvita vävar. Inspirerade av en gitarr med intarsia i sköldpadd i svart och vitt. Tillverkad i mitten av 1600-talet. Eva Rodenius såg den vid ett besök på Musikmuseet i Paris. Resultatet har blivit vävar där distinkta blomporträtt – liljekonvalj, primula och prästkrage – möter en mjukt böljande fond av blad och nyfikna småblommor. Det är kraftfullt och stiligt och samtidigt mjukt och ömsint. Åter igen en kollision mellan olika uttryck och olika material som ger de vardagliga motiven spänning och spänst.

GUNILLA PETRI
gunilla.petri@barometern.se
0480-592 37



– Jag envisas med att väva, säger Eva Rodenius som utbildade sig på Konstfack i mitten av 1960-talet.



Lekfullhet präglar utställningens många rosenporträtt. Eva Rodenius rosor prunkar i grönt, gult, rosa och rött.